

יו"ל ע"י מוסדות
שארית ישראל
ווילעדניק בע"ר
קאראסטין
אוקריינא

שארית ישראל

דברי תורה
וסיפורים
מרבני
הרה"ק רבי
ישראל
דוב בער
ווילעדניק
זצוק"ל

**אור
העבודה**
פנינים מדברי רבינו בעיני עבודת ה'

**אור
הפרשה**
דברי תורה מרבני על פרשת השבוע

בתפילה, העיקר הוא שצריך הכנה קודם התפילה, הן התבוננות בשפלות עצמו והן בהתבוננות בגדולת הבורא, [אבל כל זה לא יעשה בעת התפילה, אלא] הוא רק הכנה קודם התפילה, ועצם התפילה צריך לצמצם את עצמו בתיבות הסדורות שסידרו אנשי כנסת הגדולה וכו', וכל ההבנה שלו בגדולת הבורא יהיה רק בהכנה, ועצם התפילה עם פירוש המילות יהיה רק בהתקשרות לאלופו של עולם אין סוף יתברך, בבחינת 'תכלית הידיעה שלא נדע' כנ"ל, למעלה משום שכל והבנה.

(שער ההתקשרות עמוד לג)

יש בזה [בעבודת התפילה] כמה אופנים גבוה מעל גבוה, יש מי שיכול להכין כל ההכנות קודם התפילה ואחר כך לומר כל התפילה רק תיבות ואותיות לכד בלי שום כוונה, כי הוא מופשט לגמרי מחושי גופו בביטול עצום לאין סוף יתברך, בלי שום מהות עצמו וד"ל, רק דלאו כל מוחא סביל דא [-לא כל מח יכול לסבול עבודה כזו], ולכל הפחות יכין עצמו קודם התפילה לפי ערכו.

(שם)

'אם בגפו יבא בגפו יצא, אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו' וגו' (שמות כא ג)

פירוש, אם בא להצדיק להתקשר בו באמת בלי שום פניה [כמרומוז במה שכתוב 'בגפו יבא'] - אזי 'בגפו יצא' עם היצר טוב לבד. 'אם בעל אשה הוא' - פירוש, אם בא עם היצר הרע ג"כ, להתקשר בו בפניות - אזי 'ויצאה אשתו עמו' - פירוש, עם היצר הרע, ולא יעשה לו הצדיק שום טובה. ואם 'אמר יאמר העבד' - פירוש אותו איש שנכנס תחת ממשלת הקליפות בבחינת 'עבד' יאמר 'אהבתי את אשתי ואת בני' - פירוש אהבתי את שניהם, גם את היצר הטוב וגם היצר הרע - 'לא אצא חפשי', פירוש לא אצא לעלמא דחירות.

אזי 'ורצע אדוני את אזנו', פירוש עם אזנו, אוזן הצדיק ששמע על הר סיני 'עבדי הם' [ולא עבדים לעבדים, כלומר, הוא עובד רק לה' ולא ליצרו הרע] (קידושין כב:), ישפיע עם אזנו לאוזן אותו האיש עד שיחזירנו למוטב, 'ועבדו לעולם' - פירוש לעלמא דחירות.

**זמני
כניסת
ויציאת
השבת**

ירושלים	בני ברק	ניו יורק	לונדון	אנשורפן	קאראסטין
כניסת השבת 4:44	4:59	5:05	4:48	5:28	4:51
יציאת השבת 5:58	6:00	6:15	5:58	6:40	6:03
רביע תם 6:37	6:34	6:36	6:17	7:01	6:24

סיום שוכבי"ם הוא בפר' משפטים, שמרמז על עליית נשמת ישראל, [ועלייה זו יכולה להיות על ידי שני אופנים]: או במשפט ודין [כמו שכתוב 'ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם'], על ידי צירוף וליבון [כלומר, ע"י זיכוך בייסורים], או על ידי הצדיקים. וזהו [מה שאמר הכתוב] 'רק שבתו יתן ורפא ירפא' (שמות כא יט), [שיש לבאר] על פי פשוט [את הפסוק, שהביאור] הוא 'רק שבתו וגו' – שיתחיל בתשובה [כמרומז בתיבת 'שבתו', ויתחיל] לבקש לו תרופה, ובוודאי 'רפא ירפא'.

(שער השוכבי"ם עמוד ריג)

בפרשת משפטים יש תיקון לכל הנידחים והאובדים, וזהו שמרמז לנו התורה הק' רק שבתו יתן, 'רק' היינו למעט, [כמו שאמרו חז"ל שכל מקום שכתוב בו 'אך' או 'רק' בא למעט], פירוש הכנעה [כלומר, שימעט ויכניע את עצמו], כי על ידי הכנעה שיהיה לאדם – אזי 'שבתו יתן'. השם יתברך ישלח לנו תשובתו [-'שבתו'] מלמעלה. 'ורפא ירפא', [שישלח לו רפואה] פלא עליון שלא בסדר הדרגה, רק למעני למעני אעשה, וד"ל.

בורר (א)

איסור בורר אסור בכל אחד מג' האופנים דלהלן: בורר פסולת מתוך האוכל, כשנעשה על ידי כלי, כשמיועד לאחר זמן. ולכן האופן שבו מותר לברור הוא רק כשבורר אוכל [ולא פסולת], בידו [ולא בכלי] ולא לתר [ולא לאחר זמן].

וכן באופן שמפריד שני מיני אוכל שייך בזה איסור ברירה, ולכן אם הוא צריך לאלתר לשני המינים מותר לבררם בידיו.

ולכן אין למיין משחקים ולסדרם כל אחד במקומו, כיון שזו ברירה המיועדת לאחר זמן, ורק שכשמיינם כדי להשתמש בהם לאלתר מותר.

מותר לברור חתיכות קטנות מתוך גדולות או להיפך, מכיון שאין זה נחשב כתערובת, ולכן מותר לברור אף ע"י כלי ולאף להשתמש בהם לאחר זמן.

יום ד' ה' אדר א' - הרה"ק ר' זאב וואלף מטשארני-
אוסטראה ב"ר נפתלי צבי זצ"ל

הרה"ק ר' שמואל אברהם אבא מסלאוויטא בהרה"ק ר'
משה זצ"ל

הרה"ק ר' אברהם מטשכנוב ב"ר רפאל זצ"ל

הרה"ק ר' מרדכי שלמה מבויאן בהרה"ק ר' יצחק זצ"ל

יום ה' ו' אדר א' - הרה"ק ר' דוד מאוסטראה ב"ר מרדכי
טעביל (תלמיד הבעש"ט הק') זצ"ל

יום ו' ז' אדר א' - הרה"ק ר' יצחק אייזיק מקאליב ב"ר
משה יחזקאל זצ"ל

הרה"ק ר' אלתר יחזקאל אליהו מדז'יקוב הי"ד בהרה"ק ר'
יהושע זצ"ל

הרה"ק ר' יעקב ישכר בער בהרה"ק ר' חיים מרדכי
מנדבורנא (באר יעקב) זצ"ל

יום שבת קודש א' אדר א' - הרה"ק ר' יצחק אייזיק ב"ר
צבי מספרין זצ"ל

הרה"ק ר' יצחק מאיר מז'נקוב בהרה"ק ר' אברהם יהושע
העשיל מאפטא זצ"ל

הרה"ק ר' ברוך מגארליץ בהרה"ק ר' חיים מצאנז זצ"ל

יום א' ב' אדר א' - הרה"ק ר' ארון אריה לייב בהרה"ק ר'
מאיר הגדול מפרימישלאן זצ"ל

הרה"ק ר' ישראל בהרה"ק ר' אברהם מרדכי מגור (בית
ישראל) זצ"ל

יום ב' ג' אדר א' - הרה"ק ר' שמואל זאנוויל מסטרטין
בהרה"ק ר' יהודה צבי זצ"ל

אחרי עבודה קשה כזאת הם בטוחים שראויים הם שתשרה עליהם רוח הקודש. ממני הם מצפים שאשלים חסרונות קטנים שיש בהם ושאושיט להם רוח הקודש כרצונם. שקרנים הם, המשקרים לעצמם! אינם יודעים הם שכל עבודתם אינה כלום. אפילו כטיפה מן הים. אפילו לא כחוט השערה! מלאי גאווה הם, וכל עבודתם בגאווה לב, וצריכים הם לשוב בתשובה שלמה ולהתחרט על כל העבודה שעשו עד היום, וצריכים הם להתחיל מחדש לעבוד את השם באמת ובתמים."

כששמע ר' דוד את הדברים יוצאים מפי קודשו של הרבי בקול חוצב להבות, בכה שוב בכי מר, ולבו נמס בקרבו, עד שכמעט יצאה נפשו מרוב עצב ושברון רוח. לא היה ספק בלבו כי רוח הקודש דיברה מפיו של ר' אלימלך, וכי אליו התכוון הרבי בדבריו. 'אם נכונים הדברים, חשב ר' דוד, 'הרי שאין עוד תרופה ותקווה לנפשי'."

ביאושו עמד ר' דוד מאחורי חלון בית המדרש ובכה בתשובה שלמה. בתוך בית המדרש נערכה ההבדלה של מוצאי שבת. באותם רגעים גמלה החלטה בלבו של ר' דוד. "חוטא גמור אני, אמר לעצמו, "יהיה אשר יהיה, אדחק ואכנס אל חדרו של ר' אלימלך, אפול לרגליו ולא אקום עד שיורה לי דרך תשובה."

בתום ההבדלה דחף ר' דוד את הדלת בשקט ונכנס אל החדר. מיד קם ר' אלימלך לקראתו, רץ אליו וחיבקו בחום. "ברוך הבא ר' דוד היקר!" קרא הרבי והושיב את ר' דוד בחיבה עצומה ובאהבה לידו אצל השולחן. ר' אלעזר, בנו של הרבי, עמד המום ותמה: "הלא זה האיש שאבי לא יכול לסבול ואף גירשו פעמיים מעל פניו!" "חלילה!" אמר הרבי ר' אלימלך, "הלא כעת זהו איש אחר לגמרי. הנה ר' דוד היקר שלנו!" מאותו היום הפך ר' דוד לתלמידו המובהק של הרבי ר' אלימלך.

אמר הרבי ר' אלימלך כי שמע שהכריזו בשמים שמעתה מפסיקה התענית להיות דרך לעבוד בה את הבורא, וכי הוא האחרון שיעבוד את השם בדרך זו. שאל אותו אחד החסידים: "הלא הבעש"ט היה נוהג להרבות בתעניות!" ענה לו ר' אלימלך: "בכל מוצאי שבת היה הבעש"ט לוקח כד מים ושישה כיכרות לחם בשקו והיה הולך אל המקום שבו נהג להתבודד. בכל יום אכל כיכר לחם אחת ושתה מכד המים. פעם אחת בערב שבת, רצה הבעש"ט לשוב לביתו, וכששלח ידו אל השק הרגיש כי השק כבד, ויהי הדבר לפלא בעיניו. פתח הבעש"ט את השק וראה והנה ששת כיכרות הלחם עודן בשק, שכן כל השבוע עסק הבעש"ט בתורת הנסתר והתרחק מן הגשמיות עד כדי כך ששכח לאכול ולשתות. באופן כזה מותר להתענות," אמר הרבי ר' אלימלך, "רק כשנשכח העולם הזה ומסתלק מן העין, עד שממילא אין אוכלים ואין שותים – כפי שעשה הבעש"ט."

שש שנים רצופות עסק הרה"ק ר' דוד מלעלוב בתורה ובסיגופים כדי לתקן את נפשו. באותן שנים קיים את כל התעניות והסיגופים הכתובים בספר הקנה. אחר כך אפילו הטיף מעצמו דם כדי לקיים בכך מעין ברית מילה נוספת, ואפילו בכך לא הסתפק ר' דוד, אלא החל לעסוק בתעניות וסיגופים שש שנים נוספות. כך צם והתענה ר' דוד בכל ימות החול, בין שבת לשבת. למרות כל זאת לא הרגיש שלמות בנפשו ולא ידע מה להוסיף ולעשות.

או אז הגיעה לאוזניו השמועה כי הרב הקדוש, ר' אלימלך מליז'נסק, הוא רופא מומחה לחולי הנפש. קם ר' דוד ונסע לליז'נסק. בערב שבת עמד ר' דוד בין הבאים לקבל את פני ר' אלימלך, והרבי היה מושיט את ידו לכל הבאים. כשהגיע לפניו ר' דוד, נרתע לפתע הרבי והחזיר את ידו, הסב את פניו אל הקיר ואמר: "מי הוא זה אשר העז לבוא אל ביתי, וריחו רע כל כך?"

נבהל ר' דוד מדברים קשים אלו ויצא משם בחפזה ובלב כבד. לא ידע ר' דוד כיצד לפרש את דברי רבו ולא ידע מה עוד עליו לעשות. שב ר' דוד אל חדרו שבאכסניה ושם התרוצץ בין הקירות נבוך וקודר. בעל האכסניה ראה את האורח הטרוד והמבוהל, שאל אותו לפרש העניין והזכיר לו כי "דאגה בלב איש ישיחנה" וכי כדאי שיספר לו מה פשר דאגתו.

לבסוף התרצה ר' דוד וסיפר את מה שאירע לו עם ר' אלימלך. "אולי מקרה הוא, ואולי הייתה לרבנו איזו טעות," ניחם בעל האכסניה את ר' דוד והציע לו לשוב מיד לבית מדרשו של ר' אלימלך, להמתין באחת הפינות, ובסוף התפילה לשוב ולנסות להושיט את ידו לרבי. חזר ר' דוד לבית המדרש והתפלל בפנינת החדר.

לאחר התפילה שב ועמד לפני הרבי והושיט את ידו לשלום. גם הפעם קרא הרבי בקול ואמר: "מדוע הגיע אדם זה לביתי, להבאיש ריחו כאן?!?" שב ר' דוד לחדרו במרידות נוראה, ובכה בשיברון לב כל הלילה. בבוקר לא הלך עוד לבית המדרש. בלבו החליט כי מיד בצאת השבת, לאחר ההבדלה, יעזוב את המקום וישוב לביתו.

אך כשהגיעה זמנה של הסעודה השלישית חשב בלבו: אולי בכל זאת אנסה לשמוע חידושי תורה מהרבי ר' אלימלך... הלך ר' דוד ונעמד מחוץ לחלון בית המדרש, הטה אוזן והקשיב. בתוך בית המדרש החל ר' אלימלך לומר דברי תורה בהתלהבות רבה כדרכו. בתוך דבריו קרא הרבי ואמר: "ישנם כאלה הבאים אליי אחרי שעסקו שנים רבות בתורה ובסיגופים. אפילו קיימו כבר את תשובת הקנה, ואפילו הטיפו מעצמם 'דם ברית'."

זמן רב חלף. וכיום מן הימים עבר בעיר ברדיטשוב גדוד חיילים, ותושבי העיר התבקשו לאכסן חיילים בביתם. גם לבית זה נשלח חייל אחד שהיה רשע ונרגז ביותר. מיד בכניסתו לבית ציווה שיביאו לו אוכל, וברגע שהאשה הביאה לו את הארוחה הכירה בו שהוא בעלה שברח ממנה.

החייל, לעומתה, לא זיהה את אשתו, והיא התחילה לשאול אותו ולחוקרו, החייל לא העלים את שם עירו מכורתו, אבל סיפר לה שהוא נוצרי.

האשה סיפרה בחשאי לבעלת הבית את הנס המתחולל לנגד עיניה, ושהחייל המתאכסן בבית הוא בעלה. וגם היא ניגשה אליו ושאלתו למוצאו, וגם לה השיב כן. כשראו זאת, נתנו לו לשתות הרבה יין-שרף עד שהשתכר כדבעי, ואז בדקה האשה את כל הסימנים בגופו שהיו ידועים לה.

מיד פנתה לרבינו ועסקני העיר ברדיטשוב, והם יעצו לה שתשקה אותו בכמויות יין-שרף עד שיגיע לכלל חולי, ואז תפנה אל המפקד העומד בראש הגדוד, שיפנה את החייל לבית החולים, ואולי במשך הזמן יסכים הבעל המעגן ליתן לה גט.

עשתה האשה כדבריהם, והשקתה אותו בהרבה יין-שרף עד שנפל למשכב, והרופא הצבאי קבע שהוא צריך להתאשפז בבית החולים המקומי. המפקד שידע את כל אשר נעשה לאחר שהאשה סיפרה לו מי הוא זה ואיזה הוא, בדק את כל הסימנים בגופו שנתנה לו, ואכן ראה שהוא בעלה. ואז, תמורת מאה רובל הכריחו המפקד שיגרש את אשתו וישלחנה לשלום.

פעם הגיעה אל רבינו זי"ע אשה שבעלה ברח ממנה ללא נתינת גט, ועקבותיו לא נודעו, והשתכנה בביתו נאווה קודש, ובכל הזדמנות בכתה לפני רבינו על מצבה העגום.

ויהי היום, ויצוה אותה רבינו שתיסע לברדיטשוב ושם תמצא את בעלה בעזר השי"ת. פרצה האשה בבכי מר ואמרה לרבינו: הלא איני יודעת כלל היכן ברדיטשוב, וגם אין לי מעות להוצאות הדרך, ובכלל, היכן אמצאנו בברדיטשוב. לאן אבוא ואנה אלך.

קרא רבינו לבעל-עגלה וציווה לו לנסוע לברדיטשוב, ושיביאה לבית מסויים. ורבינו אף שילם לו את הוצאות הנסיעה. ואותה ציווה רבינו, שתתגורר בבית שיוביל לשם אותה העגלון, וחלילה לה לצאת מן הבית עד שתמצא את בעלה.

העגלה יצאה אל הדרך, ולאחר זמן הגיעו לעיר ברדיטשוב. העגלון הוביל אותה ישירות לבית שאמר לו רבינו. האשה נכנסה לבית והעגלון עזב את העיר.

הבית היה בית פרטי של משפחה. בעלת הבית לא הייתה בבית באותה שעה. רק המשרתת הייתה אז באמצע נקיון הבית, והאשה העגונה גוללה באזני המשרתת את סיפורה.

המשרתת נתנה לה לאכול ולשתות, ובתוך כך חזרה בעלת הבית אל ביתה. שוב חזרה האשה על סיפורה באזני בעלת הבית מהחל ועד כלה, ובהיות שמצאה חן בעיני בעלת הבית, פיטרה האחרונה את המשרתת והאשה העגונה מילאה את מקומה.

להצטרפות לרשימת התפוצה, ושליחת דברי תורה או סיפורים מרבינו הק' ניתן לפנות לכתובת sheiris2022@gmail.com